

Sygn. akt VI RCa 238/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert (spr.)

Sędziowie: SO Waldemar Pałka

SR del do SO Andrzej Hinz

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniej M. D. (1)** reprezentowanej przez matkę **J. D.**

przeciwko **M. D. (2)**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniej powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 14 września 2016 roku

sygn. akt III RC 364/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle tylko, że zasądzone tam alimenty podwyższa do kwoty po 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 1 stycznia 2017 roku;

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

Sygn. akt VI RCa 238/16

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniej powódki M. D. (1), jej matka J. D., wniosła o podwyższenie alimentów do pozwanego M. D. (2) z kwoty po 350 złotych miesięcznie do kwoty po 700 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała na zwiększone potrzeby powódki i wydatki z tym związane, którym nie jest w stanie samodzielnie podolać.

Pozwany uznał powództwo do kwoty po 400 złotych miesięcznie, natomiast w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że jego dochody nie pozwalają na płacenie wyższych kwot, aniżeli alimenty dotychczas ustalone.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 14 września 2016 roku w sprawie III RC 364/16 zasądził od pozwanego M. D. (2) tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej powódki M. D. (1) kwotę po 400 złotych miesięcznie, w miejsce alimentów w kwocie po 350 złotych miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 10 stycznia 2014 roku w sprawie VIRC 1118/13. W pozostałej części powództwo oddalił, odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi oraz wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadniając rozstrzygnięcie podał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie, w zakresie w jakim zostało uznane przez pozwanego. Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany nie ma innych, niż ujawnione źródeł dochodu, ani też realnych i niewykorzystanych możliwości zarobkowych. Podkreślił, że prace wykonywane przez pozwanego mają charakter prosty nie wymagający szczególnych kwalifikacji, przez co deklarowana przez niego kwota zarobków jest również spójna z jego poziomem życia, który jest bardzo skromny. Zdaniem Sądu I instancji, alimenty, które pozwany rzeczywiście płacił do dnia orzekania, stanowią realny kres jego możliwości zarobkowych i płatniczych. Sąd Rejonowy uznał, że pomimo wzrostu potrzeb powódki, uwzględnienie powództwa w szerszym zakresie, nie byłoby zasadne, przede wszystkim z uwagi na niewielkie możliwości zarobkowe pozwanego. Jednocześnie podniesiono, że po uiszczeniu przez pozwanego alimentów, na własne utrzymanie, w tym opłaty mieszkaniowe, pozostaje mu kwota około 700 złotych miesięcznie.

Apelację od powyższego wyroku wniosła małoletnia powódka, zarzucając orzeczeniu błędne przyjęcie w zakresie rzeczywistych możliwości zarobkowych pozwanego, co skutkowało wydaniem orzeczenia, w niewielkim stopniu uwzględniającego żądanie zawarte w pozwie. Zażądała zmiany orzeczenia poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnych motywach uzasadnienia apelacji podniosła, że od czasu ostatniego orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego, znacznie wzrosły potrzeby małoletniej powódki, a co za tym idzie, wysokość środków finansowych jaka jest niezbędna do zabezpieczenia ich realizacji. Podkreśliła, że pozwany praktycznie nie uczestniczy w życiu córki, nie interesuje się nią, ograniczając się jedynie do alimentowania małoletniej. Zdaniem powódki wyrok Sądu Rejonowego jest niesprawiedliwy również dlatego, że nie uwzględnił wzrostu możliwości zarobkowych pozwanego, jak też faktu, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby mógł on podejmować różne prace dorywcze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja małoletniej powódki jest częściowo zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, tym niemniej na podstawie tak poczynionych ustaleń wysnuł wnioski, których to Sąd Okręgowy nie może w pełni zaaprobować. Zdaniem tut. Sądu, apelacja strony powodowej jest słuszna w zakresie, w jakim zarzuca Sądowi I instancji, błędne ustalenia odnośnie realnych możliwości zarobkowych pozwanego.

Zgodnie treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przepis art. 133 § 1 kro stanowi natomiast, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniej powódki, zaś kwestią sporną była wysokość tego świadczenia. Sąd Rejonowy analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, oszacował rzeczywiste koszty związane z utrzymaniem dziecka, przy czym ustalenia w tym zakresie są zasadniczo prawidłowe. W ślad za Sądem I instancji uznać należy, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, albowiem ustalenie wysokości alimentów w toku postępowania rozwodowego, miało miejsce przeszło 3 lata temu, zaś w tym okresie doszło do znacznego wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Nie ulega wątpliwości, że intensywny rozwój małoletniej pociąga za sobą wymierny wzrost wydatków, jakie matka małoletniej zmuszona jest ponosić w związku z utrzymaniem dziewczynki. Wzrostowi temu, w związku z trudną sytuacją materialną, samodzielnie nie jest w stanie sprostać, przez co oczywistym jest zwiększenie udziału w partycypowaniu w tych kosztach przez pozwanego. Powyższe okoliczności są bezsporne. Sam fakt, że pozwany przekazuje córce drobne upominki w trakcie spotkań, nie może wpłynąć na odmienną ocenę powyższych okoliczności, tym bardziej jeśli się uwzględni, że pozwany zasadniczo w niewielkim stopniu uczestniczy w życiu dziecka, zaś zdecydowanie większy ciężar obowiązków związanych z wychowaniem i utrzymaniem małoletniej, spoczywa na matce dziewczynki. Tym samym z powodzeniem można przyjąć, że zasadnym jest zwiększenie finansowego udziału pozwanego, w ponoszeniu wydatków związanych z zabezpieczeniem usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Zdaniem Sądu Okręgowego, adekwatnymi zarówno do sytuacji materialnej pozwanego i jego realnych możliwości zarobkowych, jak też do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, będą alimenty w wysokości po 450 złotych miesięcznie. Alimenty zwiększone o kwotę 50 złotych z pewnością pozostają w zasięgu możliwości płatniczych pozwanego, tym bardziej, że dotychczas przekazywał na utrzymanie małoletniej świadczenie zwiększone do takiej kwoty. Dodatkowo wskazać należy, że aktualnie trudno zakładać jak będą kształtowały się dochody pozwanego w przyszłości, tym niemniej analiza akt sprawy zdecydowanie pozwala na przyjęcie, że jest on zaradnym życiowo mężczyzną, posiada doświadczenie zawodowe i niewątpliwie pewne możliwości zarobkowe. Pozwany z zawodu jest kierowcą, a fakt, że obecnie wykonuje tylko proste prace porządkowe w firmie, związany jest z tym, że utracił prawo jazdy za jazdę w stanie nietrzeźwym. Sąd uznał, że będzie on w stanie łożyć na utrzymanie dziecka wyższą, aniżeli deklarowaną przez siebie kwotę.

Reasumując powyższe, Sąd na podstawie art. 386 § 1 kpc, orzekł jak w punkcie I wyroku.

Mając powyższe na uwadze, uznając, że zasadzone alimenty przystają do realnych możliwości zarobkowych pozwanego, jak też do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, Sąd na zasadzie art. 385 kpc oddalił w pozostałej części apelację (punkt II wyroku).

W punkcie III wyroku orzeczono na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze ostateczny wynik sprawy, jak i sytuację materialną pozwanego.